

Борис Пастернак

Магдалина I

Щом мръкне – идва демон луд:
за мойто минало разплата.
И спомените за разврата
гризат сърцето ми, че в блуд –
робиня на мъжа разплут –
аз бях глупачка всепризната
на улицата – мой приют.

Последни мигове пълзят
и ще настане тъмнината,
ала преди да изтекат,
живота си, докрай изгребан,
подобно алабастров съд
разбивам, господи, пред тебе.
Сега къде ли бих била,
учителю и мой спасител,
ако в среднощната мъгла
не беше вечността дошла
като пореден посетител,
комуто казвам аз: ела!

Но обясни какво е грях
и смърт, и ад, и пламък черен –
когато с тебе заживях,
като филиз със ствол се слях
и сраснах с теб в скръбта безмерна.
Когато твоите крака
положила съм на колене
и вече може би така
обвивам кръста свят с ръка
и трескаво, с благоговение
подготвям те за погребение.

КРАЙ

© 1949 Борис Пастернак
© 1990 Кирил Кадийски, превод от руски

Борис Пастернак
Магдалина I, 1949

Сканиране: sir_Ivanhoe, юни 2008
Разпознаване и последна редакция: NomaD, юни 2008 г.

Публикация

Борис Пастернак. Доктор Живаго. Интерпринт, 1990

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8298>]